

Overweging zondag 11 oktober 2020 – Maria Koningin van de Rozenkrans Dominicuskerk Utrecht

lezingen: Jezus Sirach 24,1.3-4.9-12.19-22; Lucas 2,15-19

Rozenkrans: Zij overwoog in haar hart

Een oprechte protestant ontmoet een dominicaan in habijt.

“Wat zie ik aan je riem hangen?”, vraagt hij. “De rozenkrans”, zegt de ander, driemaal vijftig kralen voor evenzoveel keer het *Wees gegroet*, de woorden van de engel Gabriël en haar nicht Elisabeth aan Maria”.

Zegt de protestant: “Dat moet je me toch eens uitleggen: jullie preken Jezus, zijn menswording onder ons, zijn aanwezigheid in de eucharistie, maar jullie bidden tot Maria. Wie is nou de belangrijkste figuur?

Schrijft Paulus niet dat Christus onze enige hoop is, de enige die ons kan optrekken uit ons menselijk tekort?”

De dominicaan moet even nadenken, zijn gesprekspartner heeft een punt: de heilige Schrift stelt duidelijk dat het Jezus Christus is die verlossing brengt.

Wat is het katholieke antwoord dat recht doet aan zijn oprechte vraag?

Hij krijgt een ingeving: “Je moet Maria worden om Jezus te ontvangen”.

Wat dit korte verhaal probeert te zeggen is: Jezus werkt niet buiten ons om.

Hij kan er pas zijn als je hem toelaat, als je, zoals Maria, je fiat geeft aan Hem.

En Maria kan ons helpen te vertrouwen in Hem, ons voor Hem open te stellen.

Heel sterk zie ik haar ontvankelijkheid in het verband van de bruiloft te Kana.

Als Maria zegt: “Er is geen wijn meer”, maakt Jezus duidelijk

dat niet zij bepaalt wat en wanneer Hij iets moet doen,

maar zijn 'uur', een zaak tussen Hem en God de Vader.

En dan komt haar reactie, die alles zegt over haar, over haar tijd en inbreng:

“Doet alles wat hij zeggen zal”.

Zij wijst van zichzelf af naar Hem. Hij heeft de regie.

Maar intussen heeft ze Hem wel onze nood onder de aandacht gebracht.

Maria doet dus volgens het verhaal twee dingen.

Zij brengt onze nood onder zijn aandacht; zij belichaamt het smeekgebed.

Jezus wil namelijk gevraagd worden; herhaaldelijk zegt Hij immers:

“Vraag en je zult verkrijgen, klop en er zal worden opengedaan.”.

Het tweede dat zij doet is ons verwijzen naar Hem.

Zij is geheel en al op Hem gericht en richt ook ons op Hem.

Hij heeft de regie, maar zij helpt ons om ons aan Hem toe te vertrouwen.

Oude afbeeldingen van Marie tonen haar als zetelende vrouw Wijsheid

met het Kind Jezus staande op haar schoot naar ons toegekeerd.

Zoals het *Salve Regina* zingt: “Toon ons Jezus, de vrucht van uw schoot”.

Dit beeld van Vrouwe Wijsheid doet me denken aan de rust

die puberende jongeren vaak zoeken en vinden bij oma, Zij luistert;

haar rust biedt hun ruimte om weer rustig te kijken en zicht te krijgen

op wat er allemaal gebeurt, vooral op wat er stormt in henzelf.

Zo wordt Maria een figuur bij wie je kunt gaan zitten en haar rust ondergaan,

zodat je weer open en met een verruimde blik kunt kijken.

Wat zij heeft meegemaakt gaat alle menselijke bevattingvermogen te boven, is tegen alle verwachtingen in. Maar zij gooit het niet van zich af, zij overweegt in haar hart wat zij ziet en hoort – hoorden we in het evangelie. Zij laat het binnenkomen en draagt het met zich mee.

Zoals ik zelf een grootmoeder heb meegemaakt die blind was geworden – haar leven teruggebracht tot de kleine ruimte van een opkamer – maar altijd in vrede, de rozenkrans in de hand of naast zich op een tafeltje.

Terwijl ze toch geen mens was die alles maar slikte.

Zoals een Duitse Ortskommandant had ondervonden, die meend ede naaimachine van haar man, kleermaker, te kunnen vorderen.

Hij kon niet op tegen haar innerlijke overtuiging en kracht.

In haar rust was geen berusting; je voelde er overtuiging en kracht in.

Ik denk dat het *Wees gegroet* en de herhaling hiervan in het rozenkransgebed rust kan brengen die ruimte geeft: om open te staan voor een wijder perspectief, voor meer dan wat ik op dit moment overzie.

Zo kan ik uit de engte breken van mijn verwachtingen, van wat van mij moet, en ontvankelijk worden voor de weg die Jezus gaat,

een weg die alles behalve het verlengde is van mijn plannen en verwachtingen.

Zo kom ik onder de invloed van haar vertrouwen en draagkracht.

Bidden wij in alle rust en vertrouwen:

Wees gegroet, Maria...

Jozef Essing o.p.